

РЕШЕНИЕ

№ 1996

гр. София, 28.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 20.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **7309** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е проведено по реда на чл. 203 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди.

Съдът е бил сезиран с подадена пред Административен съд – Пловдив, но адресирана до Административен съд София – град искова молба, вх. № 12035/20.06.2019 г. от адвокат – пълномощник на К. Г. П., срещу БЪЛГАРСКА НАРОДНА БАНКА, с претенции за обезщетяване на: имуществени вреди - 275 508, 32 Е., представляващи разлика между размера на вложенията му в „Корпоративна търговска банка“ АД (в несъстоятелност) и изплатения му гарантиран депозит от 195 998 лева, заедно със законните лихви от 20.06.2016 г., до окончателното изплащане на обезщетението; неимуществени вреди, в размер на 5 000 лева, заедно със законните лихви от 20.06.2016 г., до окончателното изплащане на обезщетението. Исковата молба е разгледана от 20^{ти} състав Административен съд София – град, който, с Решение № 2237/04.04.2022 г. е прекратил (оставил без разглеждане) исковата молба, в частта относно обезщетяване на неимуществени вреди, в размер на 5 000 лева; отхвърлил, като неоснователен и недоказан иска за имуществени вреди, в размер на 208 613, 24 евро, представляващи разликата между размера на вложенията в „Корпоративна търговска банка“ АД (в несъстоятелност) и изплатения гарантиран депозит в размер на 195 998 лв. Съдебното решение, в частта относно отхвърляне иска за имуществени вреди е оставено в сила от състав на ВАС, Трето отделение, с Решение № 842/26.01.2023 г., по адм. дело № 5567/2022 г., а в частта, с която исковата

молба за неимуществени вреди е оставена без разглеждане, решението е отменено и делото е върнато за продължаване на съдопроизводствените действия. След връщане на делото, с Определение № 940/31.01.2023 г. съдията – докладчик от 20^{-ти} състав на АССГ се е отвел от делото и същото е преразпределено на настоящия съдебен състав.

В съдебното производство пред 14^{-ти} състав ищецът не се явява и не е представляван от адвоката, който с молба от 17.03.2023 г. е направил отново доказателствени искания, които касаят иска за имуществени вреди и които вече са били оставени без уважение от Съда с протоколно определение, по време на предишното разглеждане на делото.

Ответникът, посредством юрисконсулт: оспорва иска за неимуществени вреди; претендира „сторените съдебно-деловодни разноски“.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност и недоказаност на исковата молба за неимуществени вреди.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, 14^{-ти} състав приема по същество следното.

Предмет на разглеждане е предявеният с исковата молба, вх. № 12035/20.06.2019 г. от К. Г. П. иск срещу БНБ, за обезщетяване на неимуществени вреди, в размер на 5 000 лева. За да остави тази част от исковата молба без разглеждане 20^{-ти} състав на АССГ е приел иска за недопустим, на основание чл. 297 и чл. 299, ал. 2 ГПК, защото: „ищецът на същите фактически основания е предявил идентична искова претенция срещу БНБ за присъждане на обезщетение, в размер на 5 000 лева., за причинени неимуществени вреди, пред Административен съд – Пловдив; идентично е и описанието на претърпените болки и страдания – безпокойство, стрес, притеснения и тревожност от обстоятелството, че не може да разполага със средствата си, тъй като нямал други влогове, изпитвал затруднения за заплащане на текущите и ежедневните негови лични и на семейството му разходи, наложило се да търси финансова помощ от приятели; с Решение № 2367/18.12.2020 г., по адм.д.№ 1816/2019 г. на Административен съд – Пловдив този иск за неимуществени вреди е отхвърлен, като неоснователен и недоказан; решението е оставено в сила с Решение № 12663/13.12.2021 г., по адм.д. № 3722/2021 г. на Върховния административен съд“. Каза се по – горе, че с цитираното Решение № 842/26.01.2023 г. на ВАС, по адм. дело № 5567/2022 г. Решение № 2237/04.04.2022 г. на АССГ по настоящото дело е отменено в частта, представляваща определение за прекратяване исковата молба за неимуществени вреди, след като касационният съд е решил, че исковата молба, по която е постановено решението на Административен съд – Пловдив не е идентична с тази, в частта за неимуществени вреди, предявена по настоящото дело.

Не е спорно, понеже се установява от цитираните съдебни решения, че:

а) предявеният от К. Г. П. иск за имуществени вреди - 275 508, 32 Е., представляващи разлика между размера на вложенията му в „Корпоративна търговска банка“ АД (в несъстоятелност) и изплатения му гарантиран депозит от 195 998 лева, заедно със законните лихви от 20.06.2016 г., до окончателното изплащане на обезщетението е отхвърлен от 20^{-ти} състав на Административен съд София – град, а решението в тази част е оставено в сила с Решение № 842/26.01.2023 г. на ВАС, по адм. дело № 5567/2022 г.;

б) адвокатът – пълномощник на ищеца е обвързал иска за обезщетяване на неимуществени вреди с твърденията за: „безпокойство, стрес, притеснения, тревожност от обстоятелството, че не може да разполага със средствата, които притежава; не е разполагал с други влогове, освен този в К.; поради липса на

средства е изпитвал затруднения за заплащане на текущите и на ежедневните негови лични разходи и разходи на семейството му; наложило се да разчита на финансова помощ на свои приятели“.

Исковете за обезщетения за вреди, причинени на граждани или юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица се разглеждат по реда на Глава единадесета АПК (чл. 203, ал. 1, ал. 2), а за неуредените въпроси за имуществената отговорност се прилагат разпоредбите на Закона за отговорността на държавата и общините за вреди. С разпоредбата на новата ал. 3, чл. 203 АПК (ДВ, бр. 94/2019 г.) се прие, че по същия ред се разглеждат и исковете за обезщетения за вреди, причинени от достатъчно съществено нарушение на правото на Европейския съюз, като за имуществената отговорност и за допустимостта на иска се прилагат стандартите на извъндоговорната отговорност на държавата за нарушение на правото на Европейския съюз. Относно предпоставките за ангажиране отговорност на Държавата за вреди, причинени на частноправни субекти Съдът на ЕС постанови решение от 04.10.2018 г., по дело С-571/2016 и решение от 25.03.2021 г., по дело С-501/2018 г., които ще бъдат коментирани в настоящото решение. В решението по дело С-571/16 Съдът на ЕС изрично сочи, че разпоредбата на чл. 4, пар. 3 ДЕС, както и принципите на равностойност и ефективност трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, съгласно която правото на частноправните субекти на обезщетение за вреди от нарушаване на правото на ЕС зависи от спазването на допълнително условие, а именно вредата да е причинена умишлено от съответния държавен орган. С оглед изложеното, процесният иск, макар и предявен преди измененията на ЗОДОВ и АПК следва да бъде разгледан по реда на чл. 203-207 АПК, в съответната им редакция, срещу надлежния ответник Българска народна банка, във връзка с възложените му административни правомощия за надзор върху кредитните институции.

Член 1 от ЗОДОВ постановява, че Държавата отговаря за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия и бездействия на техни органи и длъжностни лица, при или по повод изпълнение на административна дейност. За да възникне правото на иск за обезщетение по този ред, съответно, за да бъде доказана основателността на такъв иск е задължително да бъде установено по несъмнен начин наличието на следните предпоставки, които да са взаимно свързани, а именно: причинена вреда; незаконосъобразни действия/бездействие на орган или длъжностно лице на Държавата, при или по повод изпълнението на административна дейност; пряка и непосредствена причинна връзка между незаконосъобразното бездействие и настъпила вреда. Процесният иск за неимуществени вреди също е предявен срещу БНБ, което означава, че преживяването на твърдените вреди от такова естество също е обвързано с твърдяно незаконосъобразно поведение на БНБ, уточнено с исковата молба като „нарушаване на правото на ЕС - мерките за специален надзор са били неоправдани и непропорционални на състоянието на банката към юни 2014 г.; тези мерки са в нарушение на чл.63-65 от ДФЕС; вредите са причинени и от неправомерно бездействие на БНБ; ответникът е нарушил Регламент (ЕС) 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета и чл.79 и сл. ЗКИ; нарушени са Директива 2013/36/ЕС и Директива 2006/49/ЕО“. С други думи, за да отговори на въпроса, дали по отношение иска за неимуществени вреди са налични всички, определени в кумулативна връзка елементи от фактическия състав на безвиновната отговорност, по смисъла на чл. 203 АПК, вр. чл. 1 ЗОДОВ, Съдът е задължен да обвърже иска за

неимуществени вреди с твърдения на ищеца, обосноваващи бездействие на БНБ. С ясно обаче, че с влязлото в законна сила на 26.01.2023 г. Решение № 2237/04.04.2022 г. на АССГ по настоящото дело, в частта, относно иска за имуществени вреди Съдът не е констатирал незаконосъобразно бездействие от страна на ответника БНБ, така, както е дефинирано от ищеца с исковата молба. От това следва, че липсва от обективна страна съществен елемент от фактическия състав на отговорността за вреди, по смисъла на чл. 1 ЗОДОВ, а именно- незаконосъобразни действия/бездействие на орган или длъжностно лице на Държавата (БНБ), при или по повод изпълнението на административна дейност. Липсата на този елемент изключва и наличието на пряка и непосредствена причинна връзка, между незаконосъобразни действия/бездействие, и настъпила неимуществена вреда. Не може да бъде прието, че „безпокойството, стресът, притесненията, тревожността...“, които ищецът твърди да е изпитал са по причина незаконосъобразно поведение или липса на такова, от страна на БНБ.

Исковата молба от К. Г. П., за обезщетяване на неимуществени вреди, в размер на 5 000 лева е неоснователна и недоказана. С оглед на това, в полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 10, ал. 4, предл. второ ЗОДОВ, вр. чл. 226, ал. 3 АПК, вр. чл. 24, изр. второ от Наредбата за заплащането на правната помощ, за двете съдебни инстанции – по адм. дело № 5567/2022 г. на ВАС и по настоящото административно дело. Юрисконсултското възнаграждение Съдът определя в общ размер на 200 лева.

Водим от горните мотиви и на основание чл. 172, ал. 1, ал. 2, вр. чл. чл. 203 – 205 АПК, чл. 10, ал. 4 ЗОДОВ, вр. чл. 24, изр. второ от Наредбата за заплащането на правната помощ, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ, като неоснователна и недоказана исковата молба, вх. № 12035/20.06.2019 г. от К. Г. П., срещу БЪЛГАРСКА НАРОДНА БАНКА, за обезщетяване на неимуществени вреди, в размер на 5 000 лева.

ОСЪЖДА К. Г. П. – ЕГН: [ЕГН] да заплати на Българска народна банка юрисконсултско възнаграждение за двете съдебни инстанции, в общ размер на 200 лв. (двеста лева).

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ:

